

Gerechtshof te 's-Gravenhage

derde enkelvoudige belastingkamer

20 november 1991

nummer: **902657-E-3**

UITSPRAAK

op het beroep van X te Z

tegen de uitspraak van de Inspecteur der directe belastingen te Y, betreffende de aan belanghebbende opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1987.

1. Aanslag en bezwaar.

Aan belanghebbende is voor het jaar 1987 een aanslag in de inkomstenbelasting opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 56.863,-- en een belastingvrije som van f 7.889,--. Deze aanslag is, na daartegen door belanghebbende gemaakt bezwaar, door de Inspecteur bij de bestreden uitspraak gehandhaafd.

2. Loop van het geding.

Belanghebbende is van bovenvermelde uitspraak in beroep gekomen bij het Hof. In verband daarmee is van belanghebbende door de griffier een griffierecht geheven van f 75,--. De Inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend.

De mondelinge behandeling van bovenbedoelde zaak heeft plaatsgevonden te W ter zitting van 11 september 1991, alwaar zijn verschenen de echtgenote van belanghebbende, vergezeld van de gemachtigde A, federatiebelastingconsulent te P, alsmede de Inspecteur, vergezeld door B.

De gemachtigde heeft ter zitting een pleitnota voorgedragen en overgelegd, waarvan de inhoud als hier ingelast moet worden aangemerkt. De Inspecteur heeft ter zitting twaalf stukken overgelegd, zulks wederpartij, aan wie ter zitting de gelegenheid is gegeven van de inhoud daarvan laten. Voornoemde stukken, waarvan de inhoud als hier ingelast moet worden aangemerkt, zijn door de griffier als zodanig gekenmerkt.

3. Vaststaande feiten.

Op grond van de stukken van het geding en het ter zitting verhandelde is, is tussen partijen niet in geschil, dan wel door een van hen gesteld en door de wederpartij niet of niet voldoende weerspoken, het volgende komen vast te staan:

Belanghebbende exploiteert een taxi-bedrijf in de vorm van een eenmanszaak.

Als zodanig is hij aangesloten bij de C Centrale (C), thans geheten Taxicentrale D N.V.. In het onderhavige jaar reed belanghebbende in een Mercedes 200 D, kenteken AB-00-AB welke auto hij in december 1984 had gekocht. Deze auto heeft hij november 1987 weer ingeruild voor een Mercedes 200 D met kenteken AB-01-AB. In de tussenliggende periode is met deze auto 160.000 km gereden. Belanghebbende noteerde geen kilometerstanden van de auto. Bij een door de Inspecteur ingesteld boekenonderzoek is aan de hand van in de administratie aanwezige brandstofbonnen - uitkomend op 13.338,21 - becijferd dat met voormelde auto bij een verondersteld verbruik van 1 op 9 in totaal 120.044 km kan zijn afgelegd. Het verschil, 39.956 km, heeft de Inspecteur aangemerkt als een tekort. De daarmee behaalde omzet heeft belanghebbende volgens de Inspecteur verzwegen. Bij een tijdsevenredige verdeling ging het voor het onderhavige jaar om 11.987 km. Voor dit jaar berekende de Inspecteur de zakelijk verreden kilometers in totaal op 52.756. Dit aantal vermenigvuldigde de Inspecteur met f 1,50, het "opgereden " bedrag per km. De door belanghebbende aangegeven omzet bracht hij op de uitkomst in mindering. Aldus berekende hij een omzetcorrectie van f 27.507,--, welk bedrag hij verminderde met f 992,-- aan brandstofkosten, per saldo f 26.515,--. Het aangegeven belastbare inkomen van f 25.355,-- heeft hij met dit saldo verhoogd, alsmede met f 285,-- aan meer privé-gebruik auto, met f 562, -- minder aftrek premieheffing en met f 2.902,-- meer-toevoeging oudedagsreserve, en verminderd met afname oudedagsreserve ad f 7.048,--.

Aldus heeft hij het belastbare inkomen vastgesteld op f 56.863,--.

Abusievelijk is teen rekening gehouden met investeringsbijdragen van f 7.865,-- en desinvesteringsbetaling ten bedrage van f 4.240,--.

4. Omschrijving geschil en standpunten van partijen.

Tussen partijen is in geschil de vraag of de Inspecteur de omzetcorrectie terecht heeft aangebracht, welke vraag door belanghebbende ontkennend en door de Inspecteur bevestigend wordt beantwoord.

Partijen doen hun standpunten steunen op de gronden welke daartoe door hen zijn aangevoerd in de stukken, waaronder de eerder vermelde pleitnota.

Zij hebben hun standpunten ter zitting toegelicht, doch aldaar aan hun in de stukken gegeven uiteenzettingen geen grieven of weren toegevoegd.

5. Conclusies van partijen.

Het beroep van belanghebbende strekt tot vermindering van de aanslag tot een, berekend naar een belastbaar inkomen van f 25.355,--, vermeerderd met f 285,-- en f 562,--, en met voormelde vermindering en vermeerdering van de belasting in verband met investeringen.

De Inspecteur heeft geconcludeerd tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot vermindering van de aanslag met f 7.865,-- aan investeringsbijdragen en tot vermeerdering met f 4.240,-- aan desinvesteringsbetaling.

6. Overwegingen omtrent het geschil.

1. De onderwerpelijke correctie heeft de Inspecteur gebaseerd op de veronderstelling dat belanghebbende een aantal brandstofbonnen heeft weggegooid en dat hij de daarmee corresponderende omzet heeft verzwegen. Deze veronderstelling stoelt de Inspecteur op het brandstofverbruik van belanghebbendes auto en op de in de administratie verantwoorde brandstofbonnen. Daarbij is de Inspecteur uitgegaan van een verbruik van 1 op 9.

2. Op de Inspecteur rust in beginsel de bewijslast van de feiten waarop de correctie is gebaseerd. Met inachtneming daarvan dient hij in eerste instantie dat verbruik aannemelijk te maken, nu belanghebbende dit betwist, stellende dat dit 1 op 9,5 bedraagt.

3. De Inspecteur heeft voor dat bewijs verwezen naar een brief van de ANWB, afdeling "Ledeninformatie & Advies", van 15 maart 1989. In die brief wordt vermeld dat op verzoek van een niet nader aangeduide persoon diens auto - van hetzelfde merk en type als van belanghebbende - is getest op brandstofverbruik.

Het gemiddelde verbruik dat werd gemeten bedroeg 1 op 9,6 km/l. Opgemerkt werd dat bij het meten het uitgangspunt is geweest "dat het een taxi betreft, die veel stadsritten verricht. Er is een gedeelte snelweg gereden, een iets langer gedeelte op B-wegen het grootste deel is in de stad gereden.

Verder moet worden opgemerkt dat een taxi op een andere wijze gebruikt wordt dan een auto bij een particulier.

Naast normale ritten staat de auto vaak stationair te draaien zoals tijdens het afrekenen en in koude perioden, waarbij de motor ook dienst doet als warmtebron in het compartiment. Het brandstofverbruik wordt daardoor in ongunstige zin beïnvloed".

Aldus heeft de Inspecteur zijn stelling naar het oordeel van het Hof aannemelijk gemaakt en moet een verbruik van 1 op 9 in dit geding als vaststaand worden aangenomen.

4. Uitgaande van laatst vermeld verbruik en gelet op een aantal liters brandstof van 13.338,2, waarover tussen partijen geen geschil bestaat, is door belanghebbende in werkelijkheid 120.044 km afgelegd. Nu in de desbetreffende periode 160.000 km is gereden, beloopt het tekort 39.956 km. Dit aldus berekend tekort rechtvaardigt het vermoeden dat belanghebbende een aantal brandstofbonnen niet heeft geboekt en dat hij de daarmee behaalde omzet heeft verzwegen.

Op zichzelf heeft belanghebbende geen bezwaar gemaakt tegen een tijdsevenredige verdeling van dit tekort over de jaren waarop het betrekking heeft. Onder de gegeven omstandigheden moet deze enigszins grove methode redelijk en mitsdien aanvaardbaar worden geacht. Voor 1987 betekent dit $10,5/35$ maal 39.956 km is 11.987 km. Belanghebbende heeft voormeld vermoeden niet ontzenuwd, zodat de Inspecteur in beginsel geslaagd is in het bewijs dat belanghebbende de omzet van 11.987 km heeft verzwegen.

Naar belanghebbende heeft gesteld kan voor een gedeelte van dit tekort een verklaring worden gegeven in die zin dat hij met de onderhavige auto in 1987 één

maal op wintersportvakantie naar Oostenrijk is geweest en dat hij de desbetreffende brandstofbonnen niet als kosten heeft geboekt.

Het Hof acht zulks aannemelijk en zal het daarmee naar schatting gemoeide aantal km, welke schatting door de Inspecteur niet is betwist, als juist aanvaarden. Het door de Inspecteur in aanmerking genomen km voor privé-doeleinden zal het Hof verhogen met 2.500 km, in zoverre is belanghebbende geslaagd in het leveren van tegenbewijs, zodat ervan moet worden uitgegaan dat belanghebbende de omzet van tenminste 9.487 km heeft verzwegen. Een hoger privé-gebruik heeft belanghebbende niet aannemelijk gemaakt.

5. Bij de berekening van de verzwegen omzet heeft de Inspecteur een gemiddelde opbrengst per km van f 1,50 in aanmerking genomen.

Belanghebbende heeft die opbrengst bestreden.

Dienaangaande heeft de Inspecteur gesteld dat f 1,50 een gemiddelde is dat is voortgekomen uit 150 à 200 controles bij taxibedrijven en dat daarbij is rekening gehouden met: vol c.q. bezet c.q. onbezet rijden; fooien; aanbrenggelden van sexclubs; de afstand woning-standplaats; wacht- en vervolgtarief; en een vaste aanslag van f 4,- . Voorts heeft hij gesteld – hij heeft daartoe verwezen naar bijlagen 6 en 7 bij het verzoekschrift dat uit het op 25 januari 1988 gehouden overleg tussen de inspectie en vertegenwoordigers van het taxi-bedrijfsleven, onder wie de directeur van C (bij welke organisatie belanghebbende is aangesloten), is gebleken dat ook die vertegenwoordigers een bedrag van f 1,50 per km een redelijk gemiddelde vinden, ingeval uit de administratie onvoldoende gegevens blijken om tot een exacte vaststelling van het aantal verreden kilometers te komen.

6. Nu uit de stellingen van de Inspecteur volgt dat het door hem aangehouden rendement per km een gemiddelde is dat is gebaseerd op ervaringscijfers, dat bij de bepaling daarvan met een groot aantal factoren is rekening gehouden en dat dit rendement in de taxiwereld van Z in gevallen als het onderhavige - waar ontbrekende kilometers zijn geconstateerd - ook als redelijk wordt ervaren, heeft de Inspecteur naar het oordeel van het Hof voldoende aannemelijk gemaakt dat in 1984 het rendement per km gemiddeld f 1,50 bedroeg. Met hetgeen belanghebbende hiertegenover heeft gesteld, heeft hij onvoldoende aannemelijk gemaakt dat in zijn geval, voor wat het tekort betreft, van een lager bedrag per km moet worden

uitgegaan. Hij heeft met andere woorden niet, althans onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij zich in het onderhavige jaar ten opzichte van andere taxi-ondernemers in een uitzonderingspositie bevond.

7. Uit het vorenstaande volgt dat de Inspecteur aannemelijk heeft gemaakt dat belanghebbende in het onderhavige jaar ten minste 9.487 maal f 1,50 is f 14.230,-- aan omzet heeft verzwegen. Aan meer brandstofkosten moet daarop een bedrag van f 786,-- in mindering worden gebracht. Per saldo bedraagt de verzwijging tenminste f 13.444,--.

8. De Inspecteur heeft gesteld dat de conclusie gerechtvaardigd is dat belanghebbende de vereiste aangifte niet heeft gedaan, hetgeen inhoudt dat het beroep op grond van artikel 29, lid 2, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: de Wet) moet worden afgewezen, tenzij gebleken is, dat en in hoeverre de uitspraak onjuist is.

9. Gezien de hoogte van het onder 7 bedoelde bedrag van f 13.444,-- in verhouding tot het blijktens het aangiftebiljet, dat in fotokopie tot de stukken van het geding behoort, door belanghebbende aangegeven belastbare inkomen van f 25.355,--, heeft belanghebbende zijn belastbare inkomen tot een aanzienlijk te laag bedrag aangegeven en heeft hij niet de vereiste aangifte gedaan.

Aangezien in het hiervoor overwogene tevens ligt besloten dat onvoldoende feiten zijn gebleken - behoudens de omstandigheid dat het Hof overtuigend aangetoond acht dat het tekort voor 2.500 km kan worden verklaard door de wintersportvakantie - die de bewering van belanghebbende staven dat de bestreden uitspraak onjuist is, moet het Hof het beroep ingevolge evenvermeld artikel 29, lid 2, van de Wet in zoverre afwijzen.

10. Uit het vorenstaande volgt dat de bestreden correctie moet worden verminderd met 2.500 km maal f 1,50 is f 3.750,--, vermeerderd met minder brandstofkosten ad f 207,--. Per saldo moet het belastbare inkomen aldus worden verminderd tot f 53.320,--.

11. Ingevolge het bepaalde in artikel 5, lid 7, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken dient het door belanghebbende gestorte griffierecht ad f 75,-- te worden vergoed door de Inspecteur.

7. Beslissing.

Het Gerechtshof:

VERNIETIGT de uit spraak waarvan beroep,

VERMINDERT de aanslag tot een, berekend naar een belastbaar inkomen van f 53.320,--, met vermindering van de belasting met f 7.865,-- aan investeringsbijdragen en met vermeerdering van de belasting met f 4.240,-- aan desinvesteringsbetaling, en GELAST dat de Inspecteur aan belanghebbende zal vergoeden het door deze gestorte griffierecht f 75,--.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 20 november 1991 door mr. J.W.M. Tijnagel, raadsheer en lid van voormelde kamer, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mevrouw mr. F. Voorneman.

Voorneman

Tijnagel

Aangetekend aan partijen verzonden: 22 november 1991.